

αὐτὸν τρόπον ἐξ ἀρχῆς τὰ τῶν τέκνων ἥθη δυναμίζειν προσήκει.
εὔπλαστον γάρ καὶ ύγρὸν ἡ νεότης, καὶ ταῖς τούτων ψυχαῖς
ἀπαλαῖς ἔτι τὰ μαθήματα ἐντήκεται· πᾶν δὲ τὸ σκληρὸν χαλε-

- πῶς μαλάττεται. καθάπερ γάρ *<αἱ>* σφραγῖδες τοῖς ἀπαλοῖς
5 ἐναπομάττονται κηροῖς, οὕτως αἱ μαθήσεις ταῖς τῶν ἔτι παι-
 δίων ψυχαῖς ἐναποτυποῦνται. καὶ μοι δοκεῖ Πλάτων διδαι-
μόνιος ἐμμελῶς παραπεινεῖν (Rep. 377b) ταῖς τίτθαις μηδὲ τοὺς
F τυχόντας μύθους τοῖς παιδίοις λέγειν, ἵνα μὴ τὰς τούτων
ψυχὰς ἐξ ἀρχῆς ἀνοίας καὶ διαφθορᾶς ἀναπίμπλασθαι συμ-
 10 βαίνῃ. κινδυνεύει δὲ καὶ Φωκυλίδης διποιητῆς (fr. 13) καλῶς
παραπεινεῖν λέγων

‘χρὴ παῖδ’ ἔτ’ ἔόντα
καλὰ διδάσκειν ἔργα.’

6. οὐ τοίνυν οὐδὲ τοῦτο παραλιπεῖν ἄξιόν ἔστιν, ὅτι καὶ τὰ
15 παιδία τὰ μέλλοντα τοῖς τροφίμοις ὑπηρετεῖν καὶ τούτοις σύν-
τροφα γίνεσθαι ζητητέον πρώτιστα μὲν σπουδαῖα τοὺς τρόπους, |
4 ἔτι μέντοι Ἑλληνικὰ καὶ περίτρανα λαλοῦντα, ἵνα μὴ συναν-
χρωννύμενοι βαρβάροις καὶ τὸ ἥθος μοχθηροῖς ἀποφέρωνται
τι τῆς ἐκείνων φαυλότητος. καὶ οἱ παροιμιαζόμενοι δέ φασιν
20 οὐκ ἀπὸ τρόπου λέγοντες, ὅτι ‘ἄν χωλῷ παροικήσῃς, ὑποσκά-
ζειν μαθήσῃ’.

7. Ἐπειδὰν τοίνυν ἡλικίαν λάβωσιν ὑπὸ παιδαγωγοῖς τε-
τάχθαι, ἐνταῦθα δὴ πολλὴν ἐπιμέλειαν ἔκτεον ἔστι τῆς τούτων
καταστάσεως, ώς μὴ λάθωσιν ἀνδραπόδοις ἢ βαρβάροις ἢ
25 παλιμβόλοις τὰ τέκνα παραδόντες. ἐπεὶ νῦν γε τὸ γινόμενον
πολλοῖς ὑπερκαταγέλαστόν ἔστι. τῶν γάρ δούλων τῶν σπου-
B δαίων τοὺς μὲν γεωργοὺς ἀποδεικνύουσι, τοὺς δὲ ναυκλήρους
τοὺς δ’ ἐμπόρους τοὺς δ’ οἰκονόμους τοὺς δὲ δανειστάς. δι τι
δ’ ἄν εὑρωσιν ἀνδράποδον οἰνόληπτον καὶ λίχνον, πρὸς πᾶσαν